

שקט כמו במפאי

ראש הממשלה דוד בן-גוריון הועמד השבוע בפני בעיה רצינית נוכח ביקורה הקרוב בארץ של המלכה-האם מבלגיה, המלכה **האליזבת**. ראשי הטקס רמזו לו כי לא יוכל לקבל את המלכה בבגדי התאקלי שלו בשדה-בוקר. משום כך נאלץ ביגלי לזמין 4 חליפות-ערב לכבוד המאורע. . . .

משה דיין יומיע שוב בטלפוזיה ה-צופית, המתכוננת לצלם בארץ כמה תוכניות, שיכללו גם שיחה עם ביגלי. כותבת התוכניות: **יעל** (פנים חדשות במראה) דיין. . . . את יום הולדתו ה-45 חגג ה-שבוע **סם** (ניצא ונחיה) **דובינר** עלידי-שתי בקבוק קוניאק מתוצרת-הארץ, עת התפנה לשעה קלה ממאמציו הבלתי-נלאים לייצב את המצב הכספי בחברת קרגל. את הימים האחרונים של שנת-חיו ה-44 בילה דובינר במלחמה אחרת — נגד מחלת השפ-עית שדבקת לא רק בו, אלא גם באשתו, בתו ובבנו. . . . בחגיגות העשור של אילת פנתה אשת ראש-הממשלה **פולה בן-גוריון** אל אחד מפעילי המגזית היהודית המאוחדת בשיקאגו, אדם בשם צימורב, שאלה אותו מדוע אין הוא עוזב את איטק הפרוטות בחוץ-לארץ ובא עם משפחתו ארצה. "אני מבין יותר ויותר תועלת בחוץ-לארץ", ענה מר צימורב, שהיה בשעתו בגדוד ה-עברי, "אפילו זכאי וזכאניסטי אמר לי זאת". שמו של זכאניסטי הרתח כל-כך את דמה של פולה, עד שבקושי הצליח מנהל משרד ראש הממשלה **דוד קולק** לחצק את התיר למנה. הוא פייס את התיר בהבטיחו לו פגישה עם ביגלי כפיצוי. . . . לשיא עתונאי וזה ביום אילת לא-עתונאי **יעקב הוזמן**, הדיע יותר כמנהל חברת התעופה ארקע: מאמרו על אילת פורסם ב-11 עתונים יומיים, בשבע לשונות (עברית, אידיש, צר-פתית, רומנית, פולנית, הונגרית, גר-מנית). . . . העתונאי האלמוני שהחל לאח-רונה לפרסם במסגרת מאמרים ביקורתיים מאוד על מפאי תחת השם א. רונה, הת-גלה **כשמואל רובינש** איש מפאי, לשעבר מעורכי דבר. . . . כתב אחר של דבר, אף הוא חבר מפאי, הפלכלן ד"ר **נתן בן-נתן** המרצה בבית-הספר הגבוה למשפט ולכלכלה בתל-אביב, כתיב באחד ה-שיעורים בתלמידיו: "פה יהיה שקט עד שאתה הוראה, כמו אצלנו במפאי". . . .

איפפת סטודנטים בירושלים, בתשובה לסטר-דנט מפאי שטען כי הירידה נגרמת על-ידי עתונים מחבלים ופרקליטים מסוכנים, השיב המרצה עורך-הדין **שמואל תמיר**: "היה כבר אחד לפני שהפריח תאוריה גאווית זו בזרק אותו לכלבים וסופו היה שזרקו אותו לאשפתות".

★ ★ ★

חיבוק לסימון סיניורה

באחד מנשפי העיריה, בו השתתף ראש-העיר **חיים לבנון**, העלה שחקן תיאטרון הבימה **מאיר מרגלית**, שהופיע באותה מסיבה, זכרונות על פגישתו הראשונה עם לבנון לפני שלושים שנה. היה זה כאשר שניהם עבדו בסליטל ככביש ליד בנימינה והתגוננו מפני כנופיות ערביים שהתנפלו עליהם. אחרי שהודפה ההתקפה, עשו הפו-עלים שמה, ערכו הצגה לכבוד המאורע, ובהצגה הופיעו יחד שני השחקנים — מאיר מרגלית וחיים לבנון. . . . סגן-ראש-

בגורנו, המפיק את קול-הזימרה שלו, אותו קול מחוספס כנייר-זכוכית, שהמאזין תמה המיד אם יחזיק מעמד עד תום השיר. לצו-רך זה, לוגם הוא תערובת של גליצרין בדבש, וכן משקה מזור לא פחות, הקרוי בשם פנטאקריאוסול.

שתיך הממשלה לעזאזל! טיפול שקדני זה אינו נראה מופרז, אם להביא בחשבון מה גדולה ההצלחה שהביאו שפתי-גומי אלה לבעליהן, הן בארץ מולדתו והן בסיבובי בעולם, שהסיבוב הנוכחי הוא ה-ששי והאחרון שבהם, לדבריו. בנורבגיה, גאלצה המשטרה לפור את אלפי מעריציו בעזרת סילונימים מצינורות כבאים. בפינ-לאנד, היה היחיד שמשך יותר קהל מאשר קונצרט של סיבילוס, שהחזיק לפניו בשיא של משיכת-קהל. בקופנהאגן, ציפה לו ב-חנות-הרכבת קהל של 10 אלפים איש. באקרה בירת גאנה, השתכן לפניו מפקח המשטרה כי יגנן מוסיקה אטית יותר.

ממשלת ארצות-הברית, הנלחמת בשיניים ובציפרניים על שמירת הפרסטיגיה האמרי-קאית בארצות-החץ, לא אחזה להכיר בערכו של ארמסטרונג. הוא אמריקאי חשוב יותר מאשר אני עצמי הויה אי-פעם, הכריז ג'ורג' אלן, עוזר שר-החץ האמריקאי. סיי-בובו הקוים של לואי ארמסטרונג, בו נכ-ללה גם ברית-המועצות, נערך בחסותו של משרד-החץ האמריקאי, וגם הסיבוב הנוכחי היה נערך בתנאים דומים, אלמלא שלח ארמסטרונג בחרונו, בימי המהומות בליט-רוק, מברק לנשיא דוד דהייט אייזנהואר: "מצדי, יכולה הממשלה ללכת לעזאזל!"

שלושה תריסרי מטפחות. רגישותו של ארמסטרונג לאפליית הכושים מתבטאת בין השאר בשרשרת-זהב שהוא עונד על ידו, כמזכרת לעבדות. אולם צהארו מקושט בשרשרת סגנונית יותר, עליה ענודים סמ-לי חמש דתות, כולל מגן דוד. "כשיבואו מהשמים לקחת אותי", הוא אומר, "אני רוצה להיות מוכן".

התיאטראות שלו בנגינת הצוצרה הפכה לאגדה בעודו בחיים. אין מנגינת-הצוצרה אחר-עלי-אדמות, אשר למרות הצליל המחוספס והבלתי-המוקצע שלו, ילהיב וישלחב את מאזיניו ואין מנגן יותר, אשר ללא כל לה-טוטים טכניים מקפיד את מאזיניו ממקומם. כי ארמסטרונג מפיץ מחצוצרה גז אמרי-תלי עובדה זו היא שהביאה לו את הכבוד המיוחד במינו, להיות מוזמן לנגן כסוליסט עם התזמורת הפילהארמונית הלונדונית ל-ערב אחד.

אך שלמות זו של ביצוע איננה נקגית בקלות. ארמסטרונג, המתאמן עדיין יום-יום, נוסף מדי ערב קיתונים של זיעה, מחליף כמה וכמה חולצות ומעילים בכל הופעה. אסתי נושאת אתה, דרך קבע, שלושה תרי-סרי מטפחות לבנות לכל קונצרט של בעלה. לעתים קרובות כינוהו בתואר "אבי ה-גאוי". ארמסטרונג עצמו מתנגד בתוקף ל-כינוי זה, שאינו נכון מבחינה היסטורית. "נכון יותר לומר", הוא טוען, "שאני וה-גאז נולדנו ביום אחד. אנחנו אחים תאומים".

תדריך

הצגות

● **הסוחר מוונציה** (הבימה) — ה-נסיונות להגן על שילוק היהודי, לא הר-עילו לשילוק, אולם הויקו לשקספיר.

● **נורה** (התיאטרון הקאמרי) מוצג היסטורית-תיאטרוני מימי מלחמת האשה לעצ-מאותה. תנה מרון — זאת אומרת מעולה.

● **מאריס** (התיאטרון הקאמרי) — שיח מבריק, משחק מצויין של אברהם בן-יוסף ורעננה מיניט של גילה אלמגור ב-מחזה על גורלם של אנשים קטנים בגמל מארסי, המבטיח הצלחה נוספת לקופת ה-קאמרי.

אופרה

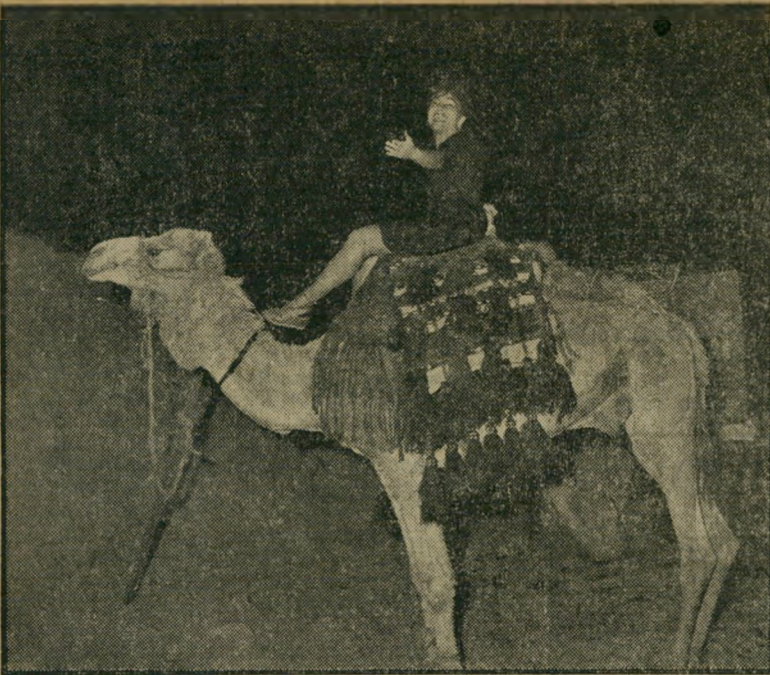
● **לה טראוויאטה** (האופרה הי-ס-ראלית) — אמלינה דה'חיסה, בתפקיד ה-ראשי, יפה ומוכשרת כל-כך, עד שאפשר לשאת גם את כל השאר.

תערוכות

● **תור הזהב של אמנות הר-לאנד** (ביתן הגנה רובינסוני) — רמב-רנדט, פרנס האלס וכל השאר. אסור ל-החמיץ.

בידור

● **איב מונטאן** (היכל התרבות) — קוסם השנסון הצרפתי במופע יחיד.

ריקה זראי וידיד
"אוהב אותך. סטופ."

זאת גינצבורג, ותיאר את החשבון שיוגש לו, נחרד. הוא פקד מיד לקחת את העוגות והמיץ, מהאנשים שהוגשו להם. אולם זה לא עזר לו. למרות שלא אכלו את העוגות, נאלץ גינצבורג לשלם עבורן, לקח את העוגות הביתה בקופסת קרטון. **ריקה זראי**, שירדה להופיע במחזה המוטיקלי באילת, לרגל חגיגות העשור לכיבוש העיר, לקחה עמה לשם את בתה ואמה. גם אחרי שחזרה לתל-אביב, מתקבלים באילת מדי יום מברקים על שמה מבועלה ויוחנן וראי שהגיע לזראי, שירדה להופיע במחזה המוטיקלי לפאריס: "השגתי חוזה במועדון פלוני. אוהב אותך. סטופ. יוחנן". אגב, ריקה שהתידדה מאוד עם הגמלים המופיעים ב-הצגה, הסכימה אחרי ההופעה לטפס על אחד מהם בשמלת ערב, אחרי שצלמים ביקשו ממנה לעלות על הגמל כדי לצלמה נופלת ממנו. לאכזבת כולם לא הפיל הגמל את ריקה, אלא הורידה בעדינות.

★ ★ ★

דוגמנית על הסודביצים

יוסף ("פפו") **מילוא**, במאי הקאמרי לשעבר, ששהה לאחרונה בברלין, נפרד מ-**יהודית קורן** השחקנית הבלונדית, חת-רתה שהה בברלין. יהודית חזרה לוינה, שם היא עומדת לשחק בהצגות תיאטרון, ואילו פפוי ימים שני מחזות בברלין, יסע ללונדון לביים שם את הוא הלז בשדות למשה שמיר, ויחזור לארץ בעוד כחודשיים לתקופה קצרה על-מנת לביים את התכנית הבאה במועדון התיאטרון. . . . אגב, הצגת התכנית על קול-ישראל על ידי רביעיית מועדון התיאטרון, עליה עובדים כבר מספר חודשים, התעכבה בגלל מחלתו של הבמאי **שרגא פרידמן** שביים את התכנית, שכב לאחרונה ששה שבועות רצופים בהדסה בירושלים. . . . חדשה אחרת מתחום המר-עון היא הופעתו של הגיטריסט **סילבר ברם**, המופיע בפני קהל בקטעי מוסיקה רצינית, כולל קטעים של באך. רק מעטים מבין שומעיו יודעים כי במשך היום סילבר, שהוא עולה מאנגליה ובעלה של יהודית ברם השרה במרתף המועדון, הוא כימאי במכון ויצמן. . . . אחרי שבאחד ממדורי הרכילות בעתון ערב, פורסם כי לאחד הרחוקים הנצחיים של תל-אביב, יבואן חלקי-החילוף למטוסים **פוקה הירש** מלאו 51 שנה והוא מוכן להתחתן, ציפה פוקה למטר של הצעות נשואין מנערות בתיבת הדואר שלו. אחרי ציפה של שבוע, גילה הוא במקום הצעות הנערות, רק הצעה של שד-כנית לבוא ולהירשם במשרדה. . . . זמרת האופרה האמריקאית היפהפיה **אמלינה דה זיפה**, המופיעה באופרה הישראלית, זכתה לחסותו של טנור האופרה הישראלי **יעקב רודן**, שהוא מלחה הקבוע. רודן תרגם את שמה של דה-זיפה לעברית, מציג אותה כגברת בן-חיים. . . . בנשף פורים של הציירים, בו הופיע קונטרפונסיה ומארגן שחקן ביל ירוק **אורי זלור**, ששה אורי לשכרה, הפסיק להבחין בין הלצות תמימות להלצות גסות יותר, ובין הלצות מחזיקות בלתי מחזיקות. כבדיה מחזיקה הוא ראה למשל, את מה שעשה כאשר הושיב את נערות, הדוגמנית **אילנה רובינא**, על שולחן עמוס סנדביצים.

פסוקי השבוע

- **ח"כ הצ"כ ישראל רוקח**: "בארצנו לכל אדם שיש לו כסף או אין לו כסף, שיש לו קרדיט או אין לו קרדיט, יש מכונית בגודל אולם הכנסת."
- **שר המשטרה בכור שלום שטרית**: "אם המשטרה התפתחה והת-קדמה, הרי זה רק מפני שיש לה משרד מיוחד המטפל בה."
- **ח"כ מק"י מופיק טובי**, על ססקי-הדין אלוף-משנה יששכר שדמי: "עד עכשיו היתה רק אופרה בגרוש, עכשיו יש גם טרגדיה בגרוש."
- **שר האוצר לוי אשכול**, בשמו של ראש עיריית ניו-יורק רוברט ואגנר: "מיסים זה המס לציביליזציה, רק בגווגל אין מיסים."
- **יוסף אלמוגי**, ראש מטה-הבחירות של מפא"י: "אם מפלגת אחדות-העבודה תמשיך בדרך של השמצת מפא"י, היא תהפך למפלגת אחדות האבודה."
- **ח"כ אחדות-העבודה ישראל גלילי**: "עוד מעט נגיע לכך שמפא"י תזקוק לזכותה גם כל ילד שנולד וכל עץ שניטע בארץ."
- **ח"כ אחדות-העבודה יגאל אלון**, שחזר מסיור בהודו, במועצת מפ-לגתו: "מה בני לביץ קולומבוס? קולומבוס לא מנת להגיע להודו וגילה את אמריקה, ואני יצאתי כדי להגיע לאמריקה וגיליתי את הודו."